

spøjet troer jeg den Paastand er, at der i en saadan tilspøjet Begrænsning skulde ligge Noget som helst, der kunde vække Frygt for, at Lovstet ikke skulde have noget at bethde.

Drejer: Jeg holder mig fuldkommen overbeviist om, at naar den ærede Justitsminister erklærer, at det er hans faste Afgt. ad administrativt Veie at sørge for at afhjælpe Trangen saa godt som muligt, saa vil han ogsaa, saavidt det staaer til ham, ærligt opfylde det saaledes givne Løfte. Jeg kunde derfor herolige mig ved den høitærede Ministers Erklæring, naar der gaves den mindste Sikkerhed for, at den Mand, der har givet et saadant Løfte, vil blive istand til ikke blot at opfylde det foreløbigt, men ogsaa at fastholde det fremdeles. En sliig Sikkerhed habes imidlertid ikke, og jeg kan derfor ikke ved min Beslutning om, hvorledes jeg vil stemme, tage noget afgjørende Hensyn til den ærede Ministers Udtalelse. Derimod seer jeg Noget i denne Udtalelse, hvorpaa jeg i anden Henseende sætter Priis, og hvoraf jeg lover mig Noget med Hensyn til et endeligt heldigt Udfald af denne Sag. Jeg antager nemlig, at naar den ærede Minister ligefrem indrømmer, at der hos Befolkningen er en Trang tilstede til en Foranstaltning som den, hvorom der her er Spørgsmaal, og kun mener, at denne Trang, som erkjendes, og som han er villig til at imødekomme, rettest afhjælpes paa en anden Maade end den, som her foreslaaes, saa vil han til Slutningen ikke lade sig afholde fra at gaae ind paa at ordne Sagen ad den Veie, som Rigsdagens store Majoritet antager for at være den hensigtsmæssigste og eneste betryggende. Hvad der for mig nu dernæst er af Vigtighed, det er, at komme paa det Nene med mig selv om, hvorledes jeg ved den endelige Afstemning skal afgive min Stemme. Der er for mig en ikke ringe Betænkelighed ved at stemme for Lovforslaget, efterat alle Forsøg paa at bringe det til en ønskelig Klarhed og Fuldstændighed ere strandede; men jeg troer dog, at Lovforslaget, selv saaledes som det nu foreligger, vil tilveiebringe et virkeligt Gode, og at dets Vedtagelse, selv i denne, efter min Mening, ufuldstændige Skikkelse, omsider

vil, ifølge en indre Nødvendighed, føre til, at det, som nu mangler, vil blive suppleret. Jeg skal derfor stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger, og skal endelig til Alt, hvad der er anført til Styrke for Sagen, blot endnu sige, at der forekommer mig at være saameget mindre Grund til at vedblive den særdeles stærke Modstand mod en Foranstaltning, som gaaer ud paa at give en Ret til at komme til Kundskab om afgivne Erklæringer, som det saaledes som Forholdene ere, i de fleste Tilfælde, selv om hverken denne Lov eller en administrativ Foranstaltning kommer tilstede, dog ikke vil være muligt i Virkeligheden at hemmeligholde Erklæringerne. Det vil være saagodtform umuligt, hvor Erklæringer meddeles af en communal Autoritet, der bestaaer af en Mængde Personer, og det vil være saagodtform umuligt, hvor Erklæringer afgives af Embedsmænd, som have et stort Contoirpersonale. Der vil altid findes En eller Anden blandt dem, der ifølge deres Stilling har Leilighed til at see Erklæringerne, som er tilbøielig til at lade disses Indhold komme til Vedkommendes Kundskab; men paa den Maade skeer, vel at mærke, Meddelelsen let i en uheldig Skikkelse, i en Skikkelse, der netop afføder en væsentlig Deel af de Misligheder, som man befrygter ved Erklæringernes Meddelelse. Men naar det er saa, at en virkelig Hemmeligholdelse ikke kan gjenneføres, troer jeg, at det maa erkjendes at være i det Heles og i Alles Interesse, at Meddelelsen skeer paa en paalidelig og fuldstændig Maade, paa en saadan Maade, at ikke en stor Deel overlades til Rygter og ufuldstændige Anthydninger. Jeg troer, at i det Hele saavel Autoriteterne som alle Borgere vilde være bedst tjente med, at Erklæringerne blive fuldstændigt meddeelte, naar en fuldstændig Hemmeligholdelse dog ikke kan bevares.

Frelund: Jeg vil blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det Afgøet, som den ærede Justitsminister glædede sig saa meget over, har jeg samlet paa Spalte 962 og 63 af Rigsdagstidenden og fort iforveien af Justitsministerens egne Udtalelser.